

Bánhida, 1919. július 14.–1962. november

Bányászcsaládban született. A hat elemi elvégzése után különböző helyekre járt napszámba dolgozni, 1938-ban felvették a tatabányai VI-os aknához szállító csillésnek. Innen vonult be 1940-ben katonának, majd 1941-ben ide ment vissza dolgozni. Segédvájári képesítést nyert. 1942–1943-ban megjárta szovjet frontot is. 1945 áprilisától a bánhidi polgárőrségnek, később a rendőrségnek lett tagja, majd a bánhidai rendőrőrs helyettes vezetője lett. 1946. októberben saját kérésére leszerelték, novemberben a XV. aknában kezdett dolgozni, vájári képesítést nyert. A XV. aknánál tagja lett a pártvezetőségnek. 1949-ben az üzemi bizottság elnöke, 1950-ben a Szénbányászati Tröszt Ellenőrzési Osztályának helyettes vezetője lett. 1951-től a Tatabányai Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottságának elnökeként dolgozott. 1953-tól a Magyar Bányai Dolgozók Szakszervezete elnökségi tagja, 1957. februárban bekerült a SZOT elnökségébe. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag volt. 1954-ben öt hónapos párt-, 1955-ben egy éves szakszervezeti iskolát végzett. 1957. februárban tagja lett a munkásőrségnek, szakaszparancsnokká nevezték ki, elvégezte a tartalékos tiszti iskolát, rendfokozata hadnagy lett. Országgyűlési képviselővé 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Komárom megyei listáján választották meg.